

Nógv hevur verið sagt og skrivað um yvirlæknarnir á Landssjúkrahúsinum, sum eru ovbyrgðir av arbeiði, m.a. tí størstu parturin av hjálparlæknastørvum ikki eru sett.

Turið Holm og Steintóra Samuelsen merkja dagliga, at tað ávirkar teirra arbeiði á skurðstovuni, føðideildini og fambulatoriinum, A3 og B5, har tær hava sína dagligu gongd.

- Sparingarnar hava rakað meint, men ein bati er í hesum, og tað er at vit fingur ambulatorið, her sjúklingarnir m.a. koma til fyrireikandi kanningar o.a., áðrenn teir verða innlagdir á Landssjúkrahúsið til víðari viðgerð.

Eru bert um kvinnur

- Fyrireikandi arbeiðið verður gjørt á ambulatoriinum, og vit geva okkum góðar stundir at tosa við tí einstøku, greiða frá, hvat skal gerast o.s.fr. Slakur hálvur tími verður settur av til hvønn sjúkling, siga yvirlæknarnir.

Turið og Steintóra hava bert kvinnuligar sjúklingar. Hetta eru tær ið hava kvinnusjúkur, sum skulu kannast, hava skurðviðgerð o.líkn., eftirlit við sjúklingum, barnakonur og kanningar í barnasburðarhjálp o.s.fr.

Tá hetta er sagt, so eru hinvegin so nógv viðurskipti, ið kundu verið óðrvisi og betri hjá okkum, halda yvirlæknarnir.

- Stovnurin er merktur av sparingunum. Tað hevur m.a. við sær, at Steintóra og Turið mugu bíta arbeiðið millum sín, so altíð onnur teirra er tøk - dag og nátt.

Náttarvakti aðru hvarju viku

Tað er mánadagur, og yvirlæknarnar báðar hava sett eina løtu av til prátt í Sosialinum.

Steintóra Samuelsen hevur verið í náttarvakt, men í nátt var ikki so nógv at gera, sigur hon. Seinasta vitjanin á Landssjúkrahúsinum var kl. 11 í gjárkvöldið. Hon skal arbeiða vanligu tíð í dag, og er so aftur tilkallivakt í nátt og alla hesa vikuna.

- Í næstu viku hevur Turið ambulatorið og Steintóra skurðeildina v.m.. Soleiðis skiftast tær um at vera allstaðni í senn, alt árið.

Arbeidsdagurin byrjar kl. átta á morgni, við fundi. Kl. níggju fór Steintóra á ambulatorið, har hon helst hevur kannað umleið 16 sjúklingar, tosa við tær og skrivað sjúkudagbók, áðrenn hetta arbeiðið er av.

Umframt hetta arbeiðið, ið er lagt til rættis frammanundan, eru tað oftani bráðfeingis kanningar og viðgerðir, sum skulu gerast millum ásettu avtalurnar.

Tær skiftast um arbeiðið og vaktarskipanina allan sólarringin:

Vit eru kvikar í vendingini

Orð: Dagny
Mynd: Kalmir

- Annars hevði tað ikki borið til at røkt arbeiðið, sum vit hava ábyrgdin av, siga Turið Holm og Steintóra Samuelsen, yvirlæknar í kvinnusjúkum og barnasburðarhjálp á Landssjúkrahúsinum

Gótaka biðlitiðina

- Tað merkir, at sjúklingarnir ofta mugu biða í tolni, til teir sleppa til, siga Turið og Steintóra.

- Er tað ikki strævið at vita sær, at sjúklingar mugu biða so leingi. Verða tit ikki strongdar?

Steintóra: - Tað er ógvuliga umráðandi at tosa við kvinnurnar og greiða teimum frá tí, sum skal fara fram. Okkara uppgáva er eisini m.a. at tosa um fyribyrging, hormonviðgerð o.s.fr., og tí seta vit slakan hálfan tíma av til hvønn sjúkling á ambulatoriinum.

- Hver sjúklingur biðað leingi, og fær eina kenstu av, at vit ikki skunda nakað ígjøgnum tá tær selppa til, so skilja tær betur, at biðitíðin við hvørt er long.

Turið: - Hóast tað er strævið, so bítur tað um alla strongd, at sjúklingarnir oft-

ani eru takksamir at tað er ein kvinnuligur lækni tær tosa við, og vit kanna, at tær hava álit á okkum, og eru takksamir fyrri tað, sum vit gera.

Turið er á skurðstovuni allan dagin, men fær stundir millum skurðviðgerðirnar at støkka inn á gólvíð á føðideildini at tosa við og kanna barnakonur har.

Av tí at Steintóra heldur til í ambulatoriinum, er tað lættari at Turið fer á føðideildina. So sleppur Steintóra frá at renna millum húsin.

Kvinnudeildin avtíni

Vit hava ikki tosa nógvur minuttir, so bibba bibbarnir hjá báðum.

Steintóra fær ein kommunulækna í telefonina, sum skal hava gáðgeving um barnakonu. Hann heldur at tað er best at leggja barnakonuna inn, og tað práta tær

um eina løtu, og Steintóra sigur, at barnakonan er vælkominn.

Turið tekur aðra telefon. Tað er føðideildin sum biður Turið at koma oman, tí tær hava avtala at seta eina barnakonu í gongd at føða, og tað samráðast tær so um í telefonini.

- Hetta eru so bert tær vanligu gerðarmálina, men her til koma so nógvur akuttar viðgerðir, sum kunnu standast bæði nátt og dag, siga yvirlæknarnir.

- Vit hava eisini til uppgávu at geva starvsfólkunum á deildunum undirvísing. Nógv tíð gongur við at tosa við sjúkrasystur og læknar um kanningar, viðgerð og røkt.

Kvinnumyndin er ósjónlig

- Vit mugu eisini leggja arbeiðið til rættis á skurð-

deildini, eitt nú um ein kvinna skal hava tikið lívmóðurina, so skal tað gerast mánadag, um hon skal vera nógv byrgt at útskriva til Hvíldarheimið fríggjadag.

- Vit hava ikki longur eina deild til okkara sjúklingar. Áður vóru nakrar stovur á A3 kvinnudeild. Í dag er A3 fimm daga deild, og stongd í vikuskiftinum, og als ikki opin um summarið.

- Tí nýðast sjúklingar okkara at liggja á skurðeildini millum brotin bein o.a. sjúkur og sjúklingar av báðum kynum.

- Eru barnakonur innlagdar - oftani í fleiri vikur ella mánaðar, so nýðast tær at liggja á føðideildini millum tær kvinnur, sum hava átt.

Turið Holm heldur, at tað var stórt afturstig, at kvinnudeildin var avtúknar á Landssjúkrahúsinum.

- Til fyrri fáum árum síðan

Turið Holm og Steintóra Samuelsen, yvirlæknar og serknar í kvinnsjúkum og barnasburðarhjálp.

- Okkara arbeiði er vorðið meira tekniskt, og nógvur kanningar verða gjørdar. Tað er ikki sum áður, tá ein barnasburðarlækni bert legði hondin á búkin á barnakonuni, lurtaði og metti um støðuna

høvdu vit A3 á gamla hospitalinum. Har var trongligt undir vøðingini, men tó so.

- Har var ávíst konufólkaumhvørv, har sjúklingarnir kendu seg væl og kundu tosa við hinar um tað, sum tær høvdu upp á hjartað, antin tað vóru barnakonur ella kvinnur við kvinnsjúkum, sum tær vóru innlagdar saman við.

- Er tað torførari hjá tykkum at fáa sømdir, enn hjá mannligu starvsfeløgum tykkar?

Turið: - Tað er ein liður í vanligu kvinnumyndini, at vit ikki siggjast so væl aftur. Vit eru mangan ósjónligar, samanborið við mannfólkin.

Steintóra: - Tað er torført at fáa mannfólkin at skilja okkara tørv.

Turið: - Vit arbeiða helst væl meira enn starvsbrøður okkara, men tað leggja teir ikki til merkis, tí teir eru so vanir við at konufólk gera dupult arbeiði.

Steintóra: - Teir virðismeta ikki arbeiði okkara á jøvnum føti. Vit kundu havt betri umstøður, tá hugsað verður um, hvussu stórar partur av sjúklingunum, koma til okkara.

- Okkara arbeiði er eisini vorðið nógv meira tekniskt og nógvur kanningar skulu gerast. Tað er ikki sum áður, tá ein barsburðarlækni bert legði hondina á búkin á barnakonuni, lurtaði og metti um støðuna. Tað skal meir til í dag, og nógv tíð skal avstetsast til hetta, umframt at vit skulu gera allar skurðviðgerðir, kanningar o.a. sum hoyrir til okkara serøki.

Vóna at fáa starv sett

Turið Holm hevur arbeitt á Landssjúkrahúsinum síðan 1981, og í 1987 varð hon sett sum yvirlækni. Tá var Marnar Simonsen, yvirlækni, men tá hann fór frá í 1991, var Turið einsamall til 1. januar 1992, tá Steintóra tók við.

Tørvur er á einum 3. yvirlækna í kvinnsjúkum og barnasburðarhjálp á Landssjúkrahúsinum, og hann hevur eisini staðið á figgjarlógini síðan í fjør. Bert hevur verið biðað eftir vátanini úr Landsstýrinum, men hon er ikki komin enn.

Upprunliga var tað ætlanin, at Hedvig Poulsen, serlækni á hesum øki, skuldi

Framhald á síðu 24